REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 29 juni 2009

om åtgärder för att förbättra den inre marknadens funktion

(Text av betydelse för EES)

(2009/524/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 211, och

av följande skäl:

(1) En väl fungerande inre marknad är nödvändig för att skapa sysselsättning och tillväxt och för att främja ekonomisk stabilitet. Ju effektivare den inre marknaden är desto mer kommer den att förbättra företagsmiljön och därigenom uppmuntra företag till att investera och skapa arbetstillfällen och desto mer kommer den att öka konsumenternas förtroende och efterfrågan. En väl fungerande inre marknad är därför viktig för att underlätta den europeiska ekonomins återhämtning.

(2) För en väl fungerande inre marknad är det också viktigt att gemenskapens regler som påverkar den inre marknadens funktion (nedan kallade *den inre marknadens regler*) införlivas, tillämpas, efterlevs och övervakas på ett korrekt sätt samt harmoniseras på ett tillfredsställande sätt.

(3) Vid samråd och analys som gjordes som förberedelse för kommissionens meddelande ”En inre marknad för framtidens Europa” (nedan kallat *översynen av den inre marknaden*) [1] har man hittat ett antal brister som visar att den inre marknaden ännu inte fungerar så väl som den borde. Inom många områden och sektorer återstår det fortfarande mycket arbete. Medborgarna och företagen har ofta inte möjlighet att ta tillvara alla de möjligheter som den inre marknaden erbjuder eftersom reglerna inte tillämpas eller efterlevs på rätt sätt.

(4) Vid översynen av den inre marknaden föreslog kommissionen därför ett antal konkreta åtgärder för att säkerställa att medborgarna och företagen fortsätter att dra nytta av de fördelar som skapats av den inre marknaden [2].

(5) Medlemsstaternas och kommissionens åtgärder bör komplettera varandra. Ett samordnat och samarbetsinriktat tillvägagångssätt – i samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna – vars gemensamma mål är förbättrad införlivning, tillämpning och efterlevnad av den inre marknadens regler är av största betydelse för att säkerställa en väl fungerande inre marknad. Det samarbetsinriktade strategin inom ramen för denna rekommendation går längre än det redan inrättade samarbetet för ett antal politiska områden avseende den inre marknaden. I strategin krävs det att det inrättas och upprätthålls ett närmare samarbete inom och mellan medlemsstaterna samt med kommissionen, inom alla områden som är relevanta för den inre marknaden. Den förutsätter också att medlemsstaterna tar på sig ett delat ansvar för och därför en aktivare roll i förvaltningen av den inre marknaden.

(6) Vid översynen av den inre marknaden, och särskilt under de efterföljande diskussionerna med medlemsstaterna, identifierades vissa områden som viktiga för en väl fungerande inre marknad, nämligen att säkerställa samordning av frågor som gäller den inre marknaden, att förbättra samarbetet inom och mellan medlemsstaterna samt med kommissionen, att förbättra införlivandet av reglerna för den inre marknaden, att övervaka marknaderna och sektorerna för att identifiera eventuella brister i marknadens funktion, att förbättra tillämpningen av reglerna för den inre marknaden, att stärka efterlevnaden av reglerna för den inre marknaden och att främja problemlösning och en regelbunden utvärdering av den nationella lagstiftningen samt att informera medborgarna och företagen om deras rättigheter på den inre marknaden.

[1] KOM(2007) 724 slutlig, 20.11.2007.

[2] Gemenskapens BNP ökade med 2,15 % och 2,75 miljoner extra arbetstillfällen skapades under perioden 1992–2006, och handel inom gemenskapen ökade med 30 % mellan 1995 och 2005 (SEK(2007) 1521, 20.11.2007).

(7) Denna rekommendation bygger i hög grad på de lösningar som redan införts i vissa medlemsstater och som har visat sig fungera i praktiken i de berörda medlemsstaterna. Medlemsstaterna kan själva välja vilka förfaranden som bäst säkerställer att den här rekommendationen genomförs, med hänsyn till förhållandena i det egna landet, eftersom de metoder och förfaranden som fungerar bra i en medlemsstat inte nödvändigtvis fungerar lika bra i en annan.

(8) Forskningen visar att medlemsstaterna måste förbättra den inre samordningen av frågor som rör den inre marknaden, eftersom kompetensen för närvarande är spridd bland flera olika nationella myndigheter ([1]). Eftersom tillämpningen av reglerna för den inre marknaden kan inbegripa ett antal nationella, regionala och lokala myndigheter i varje medlemsstat bör samarbetet bland dem främjas. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att det finns en samordningsfunktion för den inre marknaden inom deras nationella förvaltningar och stärka den. Denna samordningsfunktion kan variera beroende på specifika nationella administrativa strukturer och traditioner. De myndigheter som ansvarar för denna funktion bör ha det övergripande ansvaret för att planera, övervaka och utvärdera genomförandet av denna rekommendation.

(9) Ett nära gränsöverskridande samarbete mellan de av medlemsstaternas myndigheter som är behöriga i frågor som rör den inre marknaden gör det möjligt att bygga upp ett ömsesidigt förtroende, vilket är av största vikt när det gäller den korrekta tillämpningen av reglerna för den inre marknaden. Medlemsstaterna bör vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de gränsöverskridande nät eller elektroniska informationssystem som kommissionen har inrättat (t.ex. informationssystemet för den inre marknaden IMI, Rapex ([2]), RASFF ([3]) eller samarbetsnätverket för konsumentskydd) är i drift, genom att införa lämpliga arrangemang, däribland tilldelning av resurser.

(10) Resultattavlor för den inre marknaden har visat att det fortfarande finns behov av att förbättra punktligheten och kvaliteten vid införlivandet av direktiven om den inre marknaden. Medan kommissionens rekommendation av den 12 juli 2004 om införlivande med nationell lagstiftning av direktiv som rör den inre marknaden ([4]) (nedan kallat *kommissionens rekommendation från 2004*) har tillämpats rent allmänt sett, och även om den har lett till avsevärda förbättringar vad gäller införlivandetakten, måste delar av den fortfarande tillämpas mer effektivt. I denna rekommendation erinras det om att det fortfarande är nödvändigt att vidta och ytterligare utveckla åtgärder som kommissionen rekommenderade i sin rekommendation från 2004 och som fortfarande fungerar som referens för de förvaltningar i medlemsstaterna som arbetar med införlivande. Denna rekommendation bygger också på meddelandet från kommissionen – En europeisk union som bygger på resultat – tillämpningen av gemenskapsrätten ([5]) och på meddelandet från kommissionen – Översyn av Lamfalussyprocessen – En mer enhetlig tillsyn ([6]).

(11) Det är nödvändigt att övervaka marknaden för att identifiera de sektorer där marknaderna inte fungerar väl för konsumenter och företag och att fokusera strategierna vad gäller den inre marknaden inom dessa områden. Marknadsövervakning bör därför bli en integrerad del när det gäller utformningen och övervakningen av strategierna för den inre marknaden (t.ex. genom resultattavlan för konsumentmarknaderna). Samarbete mellan kommissionen och medlemsstaternas myndigheter vad gäller övervakning av marknaden och insamling av uppgifter kommer att förbättra kvaliteten på uppgifterna och analysen för användning på nationell nivå och gemenskapsnivå samt bidra till att skapa samförstånd när det gäller frågor som rör den inre marknaden. Medlemsstaterna uppmuntras att delta i den övervakning av marknaden som kommissionen genomför och att vidta liknande åtgärder på nationell nivå, anpassade till de specifika nationella behoven.

(12) Flera nationella studier har betonat vikten av utbildning för att bistå tjänstemän, inbegripet domare, på nationell, regional och lokal nivå i förvaltningarna så att de på ett korrekt sätt kan införliva, tillämpa och efterleva reglerna för den inre marknaden och vikten av att se till att dessa regler, och effekten på gemenskapens externa konkurrenskraft i allmänhet, alltid beaktas vid utarbetande av den nationella lagstiftningen. Utbildningens betydelse bekräftades ytterligare i en nyligen genomförd studie och resolution om de nationella domarnas roll från Europaparlamentet samt i Europaparlamentets resolution från 2005 om konkurrenslagstiftning ([7]), samt i en nyligen utfärdad resolution från rådet ([8]). Tjänstemännen bör även få råd om gemenskapslagstiftningen rent allmänt och om reglerna för den inre marknaden i synnerhet.

(13) Ett effektivt genomförande av reglerna för den inre marknaden och korrekta åtgärder för att lösa problem som medborgare och företag stöter på skulle hjälpa medborgarna och företagen att dra fördel av de friheter som garanteras i fördraget. Genom att bygga vidare på det samarbete som redan finns inom problemlösningsområdet, särskilt genom Solvit ([9]) bör medlemsstaterna, med stöd från kommission, förbättra kapaciteten när det gäller problemlösningsmekanismer – antingen i nationella

([1]) Commission Staff Working Document on Instruments for a modernised single market policy (SEK(2007) 1518, 20.11.2007).
([2]) Rapid alert system for non-food dangerous products.
([3]) Rapid alert system for food and feed.
([4]) EUT L 98, 16.4.2005, s. 47.
([5]) KOM(2007) 502 slutlig, 5.9.2007.
([6]) KOM(2007) 727 slutlig, 20.11.2007.
([7]) Europaparlamentets resolution om den nationelle domarens roll i det europeiska rättssystemet (INI/2007/2027, 9.7.2008), Europaparlamentets resolution om kommissionens rapport om konkurrenspolitiken 2004 (INI/2005/2209, 20.3.2006).
([8]) Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, 14757 av den 28 oktober 2008.
([9]) Kommissionens meddelande ”Effektiv problemlösning på den inre marknaden (’Solvit’)” (KOM(2001) 702 slutlig, 27.11.2001).

domstolar eller genom mekanismer utanför domstolarna – för att tillhandahålla en effektiv rättslig prövning. Det är viktigt att man tar itu med de förhållanden som orsakar problemen.

(14) Det är viktigt med en regelbunden övervakning och utvärdering av den nationella lagstiftningen eftersom detta gör det möjligt att kontrollera hur pass effektivt reglerna för den inre marknaden tillämpas i praktiken, och att identifiera sådana bestämmelser som kan hindra medborgare och företag från att dra full fördel av dessa regler. Sådana åtgärder bör vidtas på ett mera systematiskt sätt i alla medlemsstater.

(15) Nyligen genomförda Eurobarometerundersökningar [1] och uppmaningar riktade till kommissionens avdelningar för information och problemlösning visar att det är nödvändigt att tillhandahålla medborgare och företag mer information om deras rättigheter på den inre marknaden för att de ska kunna utöva dessa rättigheter i praktiken. Det bör dessutom bli möjligt för medborgarna och företagen att få hjälp när de utövar dessa rättigheter. I detta syfte bör medlemsstaterna, med stöd av kommissionen och när så är lämpligt i samarbete med de berörda parterna, säkerställa att det tillhandahålls praktisk information och rådgivning om de frågor som rör medborgare och företag som vill leva, studera, arbeta, starta företag eller tillhandahålla varor eller tjänster i en annan medlemsstat.

(16) I bilagan till denna rekommendation fastställs åtgärder som medlemsstaterna bör vidta för att tillämpa denna rekommendation och tillhandahålls en förteckning över metoder i vissa medlemsstater som dessa åtgärder baserar sig på. Även om vissa åtgärder till en början kan medföra kostnader anses det att de kan leda till besparingar, t.ex. genom att de nationella administrativa förfarandena blir mer enhetliga, och de bör på lång sikt leda till en mer välfungerande inre marknad och därför ge fördelar för konsumenter och företag.

(17) Framstegen när det gäller genomförandet av denna rekommendation bör övervakas i nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna, bland annat genom diskussioner med utgångspunkt i standarder och indikatorer inom ramen för rådgivande samordningskommittén för den inre marknaden (Imac). För att kommissionen ska kunna genomföra en utvärdering av effekterna av denna rekommendation fyra år efter offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*, bör medlemsstaterna tre år efter offentliggörandet i den officiella tidningen skicka rapporter till kommissionen om åtgärder som har vidtagits för att införliva rekommendationen.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS MEDLEMSSTATERNA:

1. att säkerställa och stärka en samordningsfunktion för den inre marknaden för att främja en effektiv samordning inom och mellan myndigheter som ansvarar för frågor som rör den inre marknaden på nationell, regional och lokal nivå och som hos förvaltningen ska kunna fungera som referenspunkt för den inre marknaden,

2. att underlätta det aktiva samarbetet mellan de administrativa myndigheter som ansvarar för frågor som rör den inre marknaden i de olika medlemsstaterna och med kommissionen, genom tilldelning av tillräckliga resurser,

3. att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förbättra införlivandet av direktiv som påverkar den inre marknaden,

4. att stödja kommissionens arbete vad gäller övervakning av marknaden och uppgiftsinsamling som är förknippad med denna genom att aktivt bidra till utövandet på gemenskapsnivå och, i tillämpliga fall, genom att överväga liknande åtgärder på nationell nivå,

5. att säkerställa att nationella myndigheter och tjänstemän har tillräcklig kunskap om gemenskapslagstiftningen rent allmänt och om reglerna för den inre marknaden i synnerhet, för att på ett effektivt sätt tillämpa reglerna för den inre marknaden och i tillämpliga fall ta hänsyn till dessa regler då de förbereder och inför en ny nationell lagstiftning,

6. att underlätta och uppmuntra till en snabb och effektiv lösning av de problem som medborgare och företag stöter på när de utövar sina rättigheter vad gäller den inre marknaden genom att i allmänhet vidta åtgärder för att förbättra genomförandet av reglerna för den inre marknaden och i synnerhet genom att säkerställa att domstolsväsendet har tillräcklig kunskap om gemenskapslagstiftningen inklusive reglerna för den inre marknaden, samt att tillhandahålla tillräckligt stöd till problemlösningsmekanismer,

7. att regelbundet genomföra utvärderingar och bedömningar av den nationella lagstiftningen för att säkerställa att den fullständigt överensstämmer med reglerna för den inre marknaden, och därigenom övervaka eventuella undantag eller inskränkningar som föreskrivs i de existerande reglerna för den inre marknaden,

8. att främja tillhandahållandet av praktisk information om frågor som rör den inre marknaden till företag och medborgare,

9. att granska de åtgärder och metoder som anges i bilagan och, med hänsyn till de nationella institutionella traditionerna, anpassa de metoder som kommer att eller förväntas komma att leda till en förbättring vad gäller den inre marknadens funktion och som är bäst lämpade för att införliva denna rekommendation,

[1] http://ec.europa.eu/internal_market/strategy/index_en.htm#061204

10. att samarbeta med kommissionen och med andra medlemsstater när det gäller att övervaka införlivandet av denna rekommendation, regelbundet informera kommissionen om åtgärder som vidtas för att införliva denna rekommendation och skicka en slutrapport till kommissionen tre år efter offentliggörandet av denna rekommendation i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 29 juni 2009.

På kommissionens vägnar
Charlie McCREEVY
Ledamot av kommissionen

BILAGA

Åtgärder och metoder för att förbättra den inre marknadens funktion

1. ÅTGÄRDER FÖR ATT SÄKERSTÄLLA EN BÄTTRE SAMORDNING AV FRÅGOR SOM RÖR DEN INRE MARKNADEN

Medlemsstaterna uppmanas att vidta följande åtgärder:

a) Ge en ny eller existerande myndighet inom den nationella förvaltningen ansvaret för samordningen av frågor som rör den inre marknaden.

b) Säkerställa samordningen mellan ministerier och statliga organ av frågor som rör den inre marknaden.

c) Säkerställa samordningen mellan ministerier och statliga organ å ena sidan och regionala och lokala myndigheter å andra sidan och även mellan regionala myndigheter och mellan lokala myndigheter.

d) Säkerställa att de behöriga ministerierna och statliga organen och andra institutionerna tar hänsyn till reglerna för den inre marknaden.

e) Överväga att sammanföra ansvarsområdena för ett antal verksamheter som är förknippade med den inre marknaden till en enda myndighet, med beaktande av den nationella förvaltningens organisation.

f) Planera, övervaka och utvärdera tillämpningen av denna rekommendation.

Existerande praxis i vissa medlemsstater vad gäller de föreslagna åtgärderna	
Ansvar för samordningen av frågor som rör den inre marknaden	— En del statliga organ närmar sig redan utövandet av en enda samordningsfunktion för den inre marknaden. De samarbetar nära med andra myndigheter om frågor som rör den inre marknaden, säkerställer att den nationella lagstiftningen är förenlig med reglerna för den inre marknaden och ansvarar för ett stort antal verksamheter som rör den inre marknaden.
Samarbete mellan ministerier	— Ministeriernas gemensamma arbetsgrupper för frågor som rör den inre marknaden sammanför representanter från de behöriga myndigheterna.
Vertikal samordning	— Det finns särskilda nät, t.ex. inom området offentlig upphandling eller marknadsövervakning som kopplar samman regionala och lokala myndigheter. Dessa nät har gemensamma databaser eller webbplatser. — Regionala och lokala företrädare är engagerade i ämnen som är av intresse för dem och i ministeriernas gemensamma arbetsgrupper.
Politisk synlighet	— Strategidiskussioner om frågor som gäller den inre marknaden hålls regelbundet, t.ex. i det nationella ministerrådets underkommittéer. — Det nationella parlamentet är aktivt engagerat i arbetet med att analysera frågor som har med den inre marknaden att göra, t.ex. genom att förbereda rapporter eller bedriva efterforskning inom dessa frågor.
Stöd för arbetet	— Ett regeringsorgan säkerställer att den nationella lagstiftningen är förenlig med reglerna för den inre marknaden bland annat genom att genomföra en granskning av de nationella lagstiftningsutkasten.
Att sammanföra den inre marknadens verksamheter	— Vissa statliga organ ansvarar för ett stort antal verksamheter som rör den inre marknaden, t.ex. Solvit, IMI, anmälningar enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG [1] och rådets förordning (EG) nr 2679/98 [2], samordning av inrättandet av gemensamma kontaktpunkter i enlighet med varupaketet.

[1] Direktiv av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37).
[2] Förordning av den 7 december 1998 om den inre marknadens sätt att fungera i samband med den fria rörligheten för varor mellan medlemsstaterna (EGT L 337, 12.12.1998, s. 8).

2. ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRBÄTTRA SAMARBETET MELLAN MEDLEMSSTATERNA OCH MED KOMMISSIONEN

Medlemsstaterna uppmanas att vidta följande åtgärder:

a) Att varaktigt tillhandahålla relevant utbildning inom språk, IT och andra områden samt öka medvetenheten om de befintliga näten och om de relevanta reglerna om dataskydd så att gemenskapens nät (t.ex. informationssystemet för den inre marknaden (IMI), Rapex eller samarbetsnätverket för konsumentskydd, och även andra nät) blir fullständigt driftsklara på nationell nivå.

b) Att organisera — exempelvis genom befintliga nät — utbyte av tjänstemän som ansvarar för frågor som rör den inre marknaden mellan nationella förvaltningar.

c) Att säkerställa att det aktiva samarbetet mellan myndigheter som ansvarar för frågor som rör den inre marknaden i de olika medlemsstaterna är en del av den nationella förvaltningskulturen.

d) Att vidta organisatoriska åtgärder för att säkerställa att medlemsstaterna snabbt kan svara på kommissionens begäran om information avseende tillämpningen av reglerna om den inre marknaden på nationell nivå, och i synnerhet inom ramen för EU:s pilotprojekt ([1]) och överträdelseförfarandena.

Existerande praxis i vissa medlemsstater vad gäller de föreslagna åtgärderna	
Samarbete mellan nationella myndigheter	— Det existerar ett nära samarbete mellan de nordiska och baltiska länderna om marknadsövervakning, genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ([1]) och andra frågor som har med den inre marknaden att göra. — De nationella myndigheterna samarbetar inom områdena offentlig upphandling (t.ex. genom nätverket för offentlig upphandling) och marknadsövervakning. Nationella marknadsövervakningsmyndigheter inom området produktsäkerhet (icke-livsmedelsprodukter) samarbetar nära inom Prosafe-nätet och ICSMS-systemet underlättar marknadsövervakningen av tekniska produkter.
Administrativa utbyten	— Nationella konkurrensmyndigheter är involverade i utbyten av nationella tjänstemän inom ramen för Europeiska konkurrensnätverket. — Flera nationella myndigheter för marknadsövervakning och myndigheter som ansvarar för efterlevnaden av konsumentskyddslagar deltar i utbyten av tjänstemän inom ramen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG ([2]), och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 ([3]).
Stöd för finansiella och mänskliga resurser	— Separata lag har utsetts för att upprätta nätverket för informationssystemet för den inre marknaden (IMI) och de har fått tillräckliga mänskliga och finansiella resurser för att utveckla IMI i samtliga deras medlemsstater.
Utbildning	— Representanter för de nationella myndigheterna (efter de har följt kommissionens utbildningar) utbildar andra medlemmar av IMI-nätverket på nationell nivå. Detta förfarande fungerar bäst då utbildningsrollen ingår i dessa tjänstemäns arbetsbeskrivning.

([1]) EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.
([2]) EGT L 11, 15.1.2002, s. 4.
([3]) EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.

3. ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRBÄTTRA INFÖRLIVANDET AV REGLERNA FÖR DEN INRE MARKNADEN

Medlemsstaterna uppmanas att vidta följande åtgärder:

a) På ett effektivt sätt i förväg förbereda för införlivandet, tillämpningen och efterlevnaden av direktiven för den inre marknaden på nationell nivå.

b) Säkerställa att tjänstemän som ansvarar för införlivandet och tillämpningen av ett direktiv på nationell nivå också är involverade under förhandlingarna om det direktivet och att alla berörda tjänstemän har ett nära samarbete med varandra.

c) Förbättra samarbetet mellan den nationella förvaltningen och nationella, regionala och lokala parlament och de regionala och lokala myndigheter som är involverade i införlivandet och, om det är nödvändigt, tillhandahålla dem all relevant information som avser förhandlingarna och införlivandeförfarandet.

([1]) Testfasen i ”EU:s pilotprojekt” som syftar till att få snabbare svar på förfrågningar och klagomål avseende den korrekta tolkningen och det korrekta genomförandet av gemenskapslagstiftningen, genom en mer informell arbetsmetod mellan kommissionen och medlemsstaterna. Projektet inleddes i april 2008 med 15 medlemsstater.

d) Tillhandahålla berörda parter information (om den är användbar) under införlivandeförfarandet om lagstiftningsförslag rörande den inre marknaden som kan vara av intresse för företag och medborgare.

e) Undvika kompletterande bestämmelser som inte är nödvändiga för införlivandet av ett direktiv ([1]).

f) Underlätta dialogen med kommissionen om införlivandet av direktiven om den inre marknaden genom att använda flera olika verktyg, t.ex. jämförelsetabeller som syftar till att göra den nationella lagstiftningen öppnare och mer användarvänlig.

Existerande praxis i vissa medlemsstater vad gäller de föreslagna åtgärderna	
Tidiga förberedelser	— Nationella konsekvensbedömningar utarbetas när ett direktiv läggs fram av kommissionen. De inkluderar en detaljerad analys av konsekvenserna för den berörda medlemsstaten och det eventuella införlivandet eller konsekvenserna av tillämpningen. De uppdateras genomgående under införlivandeförfarandet.
Kontinuitet	— Ett nära samarbete mellan tjänstemän som är involverade i förhandling, införlivande och efterlevnad av direktiven ska säkerställas. Behovet av sådan kontinuitet betonas i riktlinjerna för nationell införlivande.
Samarbete med parlament	— Information om utvecklingen avseende införlivandet av gemenskapsdirektiv skickas på ett tidigt stadium och regelbundet till nationella parlament, bland annat genom kvartalsvisa resultattavlor om införlivande.
Samarbete med regionala och lokala myndigheter	— Tjänstemän från regionala eller lokala myndigheter är involverade i det arbete som ministeriernas gemensamma samarbetsgrupper om införlivande bedriver. — Utbildning och konferenser om införlivandeförfarandet organiseras för den offentliga förvaltningen på alla nivåer och även för icke-statliga organisationer.
Kommunikation med berörda parter	— Allmänheten har tillgång till en förenklad databas över införlivande via Internet. Information om införlivandets framsteg görs tillgänglig på ministeriernas webbplatser och en förteckning över direktiv som inte har införlivats i tid offentliggörs på Internet. — De nationella myndigheterna är skyldiga att tillhandahålla riktlinjer för medborgare om nya lagar om införlivande minst tolv veckor innan de träder i kraft.
Att undvika ”onödiga ytterligare krav”	— Det finns särskilda förfaranden för att hantera och kontrollera risken för att det läggs till uppenbarligen onödiga åtgärder vid införlivandet av direktiv. Ett exempel på ett sådant förfarandet är. att en utsedd regeringskommitté genomför en systematisk kontroll av de nationella införlivandeutkast som går utöver direktivens krav.
Jämförelsetabeller	— Jämförelsetabeller används för informations- och granskningsändamål.

4. ÅTGÄRDER FÖR ATT BÄTTRE ÖVERVAKA MARKNADERNA OCH SEKTORERNA I SYFTE ATT IDENTIFIERA EVENTUELLA BRISTER I MARKNADENS FUNKTION

Medlemsstaterna uppmanas att vidta följande åtgärder:

a) Samla in kvalitativ och kvantitativ information om marknader eller sektorer som övervakas, till exempel från marknadsanalyser som genomförs av akademiker, konsulter eller berörda parter, eller från uppgifter som samlas in av de nationella statistikkontoren och organ som handhar klagomål.

b) Identifiera lokala källor för information och underlätta för de lokala berörda parternas att engageras sig i marknadsövervakningsförfarandet, t.ex. genom att organisera lokala samråd eller möten mellan kommissionen och viktiga lokala berörda parter.

c) Delta i övervakningsarbetet om specifika aspekter, t.ex. konkurrensanalys, utvärderingar av bestämmelserna eller insamling av uppgifter för att mäta hur marknaderna fungerar för konsumenterna (t.ex. genom regelbunden insamling av genomsnittspriser på jämförbara konsumentprodukter och -tjänster, klassificering av konsumentklagomål och utveckling av lämpliga indikatorer för att mäta kvaliteten på införlivandet).

([1]) Utan att det påverkar införlivandet av bestämmelser som fastställer minimikrav i direktiv som är ett resultat av delade befogenheter i enlighet med EG-fördraget (särskilt artikel 137 i EG-fördraget).

Existerande praxis i vissa medlemsstater vad gäller de föreslagna åtgärderna	
Informationsinsamling	— Medlemsstaterna tillhandahåller kommissionen information om de övervakade marknaderna eller sektorerna (t.ex. inom ramen för marknadsövervakningsprojektet avseende detaljhandeln).
Särskilda övervakningsaspekter	— Övervakningen genomförs också utifrån ett konsument– (t.ex. offentliggörs årligen ett index över konsumenttillfredsställelse genom vilket 57 marknader värderas mot varandra och dessa metoder har också använts i andra medlemsstater) eller konkurrensperspektiv (t.ex. en övervakning av en nationell detaljhandelssektor utifrån ett konkurrensperspektiv).
Övervakning på nationell nivå	— Ett pilotgranskningsprojekt genomfördes i nära samarbete med kommissionen för att se om kommissionens metoder skulle kunna användas på medlemsstatsnivå och för att förbereda riktlinjer för ytterligare djupgående analyser i medlemsstaterna.

5. ÅTGÄRDER FÖR ATT FÖRBÄTTRA TILLÄMPNINGEN AV REGLERNA FÖR DEN INRE MARKNADEN

Medlemsstaterna uppmanas att vidta följande åtgärder avseende tjänstemän som är ansvariga för tillämpningen av reglerna för den inre marknaden:

a) Tillhandahålla utbildning om gemenskapslagstiftningen rent allmänt och reglerna för den inre marknaden i synnerhet, då de börjar ett arbete.

b) Upprätta fortgående utbildningsprogram ”på arbetsplatserna” om gemenskapslagstiftningen rent allmänt och den inre marknaden i synnerhet.

c) Tillhandahålla praktisk rådgivning om reglerna för den inre marknaden och tillämpningen av dem.

Existerande praxis i vissa medlemsstater vad gäller de föreslagna åtgärderna	
Utbildning	— Obligatorisk utbildning om gemenskapslagstiftningen för tjänstemän organiseras. Till exempel är gemenskapslagstiftningen en obligatorisk del av förberedandefasen för tillträde till en karriär i den offentliga förvaltningen. Obligatoriska seminarier om frågor som rör den offentliga förvaltningen, inbegripet en introduktion till gemenskapsfrågor organiseras.
Löpande utbildning ”på arbetsplatserna”	— Utbildning om frågor som gäller gemenskapen och den inre marknaden organiseras genom online-baserade utbildningsmoduler. Regelbundna nyhetsbrev förbereds. Konferenser eller regelbundna utbildningssessioner hålls inom den nationella förvaltningen. — Det finns särskilda utbildningsprogram för tjänstemän om den inre marknaden.
Praktiska riktlinjer och råd	— En vägledning som särskilt handlar om den inre marknaden hjälper de nationella tjänstemännen att utveckla sin kunskap och sina färdigheter. Utförliga riktlinjer utvecklas också om ömsesidigt erkännande efter antagandet av varupaketet. — En särskilt utsedd rådgivningscentral hanterar tjänstemännens frågor om den inre marknaden. — En förklarande vägledning om hur man ska förstå och tolka en rättsakt offentliggörs på ministeriernas webbplatser för att ge särskild information om tillämpningen.
Utbildning om och examinering på gemenskapslagstiftningen och reglerna för den inre marknaden	— Gemenskapslagstiftningen är en obligatorisk del i juridikutbildningen. — Tjänstemännen är skyldiga att klara ett prov som inkluderar gemenskapslagstiftningen och reglerna för den inre marknaden för att få en tjänst i den offentliga förvaltningen.

6. ÅTGÄRDER FÖR ATT STÄRKA EFTERLEVNADEN AV REGLERNA FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH FRÄMJANDET AV PROBLEMLÖSNINGSMEKANISMER

1. Icke-juridiska problemlösningsmekanismer

Medlemsstaterna uppmanas att vidta följande åtgärder:

a) Säkerställa att öppna, enkla och prisvärda förfaranden är tillgängliga för medborgare och företag vad gäller alternativ tvistlösning (alternative dispute resolution — ADR).

b) Delta i och aktivt bidra till — särskilt genom att tillhandhålla tillräckliga resurser — användningen och den fortsatta utvecklingen av problemlösningsmekanismer på gemenskapsnivå, t.ex. Solvit och EU-pilotprojektet.

c) Tillhandahålla medborgarna och företagen tillräckligt med information — på webbplatser som rör den inre marknaden — om existerande problemlösningsmekanismer på nationell nivå och gemenskapsnivå.

d) Ta itu med de underliggande orsakerna för de problem som gör att problemlösningsmekanismerna måste användas.

2. Det nationella domstolsväsendet

Medlemsstaterna uppmanas att vidta följande åtgärder:

a) Ge domarna grundläggande utbildning i gemenskapslagstiftning rent allmänt och reglerna för den inre marknaden i synnerhet, då de tillträder en tjänst och tillhandahålla löpande utbildningsprogram ”på arbetsplatserna” inklusive genom det europeiska nätverket för rättslig utbildning ([1]) som organiserar och finansierar utbyte av domare.

b) Säkerställa att det finns enkel tillgång till fullständig och uppdaterad information om gemenskapslagstiftningen och Europeiska gemenskapernas domstols rättspraxis om den inre marknaden inklusive gemenskapens framtida e-juridikportal ([2]) som kommer att tillhandahålla en enda (elektronisk) kontaktpunkt för information om det europeiska rättssystemet och de europeiska rättsliga förfarandena.

c) Uppmana de nationella domstolarna att samla in och tillgängliggöra information om viktiga nationella domar inom den inre marknadens område, särskilt nationella domar som tillämpning av Europeiska gemenskapernas domstols förhandsavgöranden.

Existerande praxis i vissa medlemsstater vad gäller de föreslagna åtgärderna	
ADR-mekanismer	— Det finns ett nät med små domstolar för civilrättsliga frågor, avsedda för små tvistemål, så att beslut kan fattas på ett snabbare, effektivare och mindre kostsamt sätt. Det omfattar juridisk och icke-juridisk tvistlösning.
Deltagande i gemenskapens ADR-mekanismer	— Då samarbetet med en behörig nationell myndighet inte har varit tillfredsställande tar Solvit-centren fallet till en högre nivå inom förvaltningen som en andra utväg i syfte att hitta en lösning.
Information om ADR-mekanismer	— Solvit främjas genom ett närmare samarbete med grupper av berörda parter och genom att det skickas ut faktablad till dem.
Utbildning	— Justitieministeriet organiserar särskilda kurser som handlar om reglerna för den inre marknaden för domare. — Utbildningsprogram om gemenskapslagstiftningen är obligatoriska för domarkandidater.
Enkel tillgång till information	— Sammanfattningar av gemenskapens rättspraxis för användning av domstolsväsendet förebereds av en särskild enhet i ett nationellt ministerium som är specialiserat på regler om den inre marknaden. — Sammanfattningar av viktiga domar offentliggörs i en rättsrapport.
Utbyte av viktiga nationella domar som avser tillämpningen av reglerna för den inre marknaden	— Nationella domstolar är skyldiga att rapportera viktiga domar som avser gemenskapslagstiftningen och beslut om förhandsavgöranden, och dessa offentliggörs i ett nyhetsbrev.

7. ÅTGÄRDER FÖR ATT FRÄMJA REGELBUNDEN UTVÄRDERING AV DEN NATIONELLA LAGSTIFTNINGEN

Medlemsstaterna uppmanas att vidta följande åtgärder:

a) Utveckla ett systematiskt tillvägagångssätt för övervakning och utvärdering av den nationella lagstiftningen om genomförande av regler för den inre marknaden i syfte att identifiera eventuella inkonsekvenser när det gäller dess tillämpning, inbegripet genom samråd med berörda parter, återkoppling från de existerande problemlösningsmekanismerna, etc.

b) Granska, där det är möjligt, existerande nationella regler och administrativa förfaranden, för att identifiera bestämmelser som kan leda till att medborgare och företag hindras från att dra full nytta av möjligheterna på den inre marknaden och där det är nödvändigt anpassa den nationella ramlagstiftningen.

([1]) http://www.ejtn.net/www/en/html/index.htm
([2]) Den europeiska e-juridikportalen kommer att lanseras den 14 december 2009.

c) vidta organisatoriska åtgärder för att säkerställa en nära övervakning av Europeiska gemenskapernas domstols rättspraxis och i detta sammanhang regelbundet utvärdera om den nationella lagstiftningen och administrativa förfarandena är förenliga med reglerna för den inre marknaden.

Existerande praxis i vissa medlemsstater vad gäller de föreslagna åtgärderna	
Utvärdering av genomförandet	— Efterhandsutvärderingsrapporter och -revisioner utvecklas för att övervaka genomförandet av direktiven om den inre marknaden. — Det utvecklas ett systematiskt förfarande med samråd med berörda parter för att diskutera hur (och om) de utvalda paketen med regler om den inre marknaden som hänger ihop med varandra tillämpas och deras inverkan på företag och medborgare.
Översyn av nationella regler och förfaranden	— Omfattande översyn av den nationella lagstiftningen genomförs inom området fri rörlighet för varor och tjänster.
Kontroll av den inverkan som domstolens förhandsavgöranden har	— De nationella myndigheterna analyserar systematiskt om den nationella lagstiftningen bör ändras efter de senaste domarna i domstolen.

8. ÅTGÄRDER FÖR ATT PÅ ETT BÄTTRE SÄTT INFORMERA MEDBORGARNA OCH FÖRETAGEN OM DERAS RÄTTIGHETER PÅ DEN INRE MARKNADEN

Medlemsstaterna uppmanas att vidta följande åtgärder:

a) Främja och öka medvetenheten om gemenskapens informationstjänster [1] inom den nationella förvaltningen och även utåt på nationell, regional och lokal nivå, i enlighet med kommissionens arbete, särskilt om stödtjänsterna för inremarknadsfrågor (Single Market Assistance Services – Smas).

b) Säkerställa ökad samordning mellan de nationella kontaktpunkter som är ansvariga för gemenskapens informationstjänster.

c) Tillhandahålla praktisk information om rättigheter och skyldigheter vad gäller den inre marknaden på andra språk och göra den lätt tillgänglig genom en webbplats på Internet, och införa korshänvisningar mellan alla relevanta nationella portaler och gemenskapsportaler med information om den inre marknaden och i synnerhet genom ”Ditt Europa”-portalen.

d) Organisera informationskampanjer och -program om fördelarna och möjligheterna med den inre marknaden.

Existerande praxis i vissa medlemsstater vad gäller de föreslagna åtgärderna	
Främja gemenskapens informationstjänster	— Riktad information till de mest berörda parterna tillhandahålls genom Internet, broschyrer, foldrar, seminarier och kampanjer för ökat medvetande.
Samordning av gemenskapens informationstjänster på nationell nivå	— En samordningsgrupp sammanför kontaktpunkterna Europe Direct, Enterprise Europe Network, Eurojus, European Consumer Centre (ECC Net) och FIN-NET.
Lättillgänglig information	— En avsevärd mängd information och råd om den inre marknaden för utländska medborgare och företag och för medborgare som vill resa utomlands finns tillgänglig på horisontella portaler för e-förvaltning, nationella webbplatser som är fokuserade på gemenskapsfrågor eller på särskilda webbplatser som är inriktade på företag eller medborgare. — Det planeras en nationell online-baserad informationsresurs för den inre marknaden. Den ska sponsras av en myndighet och underhållas av alla andra berörda myndigheter.
Informationskampanjer	— Det tas fram ett informationsprogram om den inre marknaden. Genom detta program kommer det att erbjudas material för offentliggörande, utbildningskurser och öppna föreläsningar för att informera medborgare och företag om möjligheterna på den inre marknaden.

[1] Bland annat Europe Direct, Citizens' Signpost Service, Your Europe, Eures, European Consumer Centres, Enterprise Europe Network.